

De politie heeft de straat waar het incident plaatsvond tijdelijk afgesloten. FOTO: NOORDELIJK PERSBUREAU

Wanneer mag agent op hond schieten?

Een agent schoot woensdagmiddag hond Luna, een rednose pitbull, dood in Assen na een vechtpartij tussen haar en een kat. Wanneer mag de politie schieten? Gebeurt zo iets vaker? En wat is Luna voor ras?

FLOOR VISSER

Wat is er gebeurd?

Op woensdagmiddag loopt Audrey van der Veen aangelijnd met haar hond Luna, een rednose pitbull, en haar vriend naar het huis van haar moeder in Assen. Plotseling komt er een kat uit de bosjes die Luna aanvalt. Er ontstaat een gevecht tussen de dieren, waarbij de hond schrikt en de kat grijpt. De baasjes proberen de dieren tevergeefs uit elkaar te halen. Omstanders schakelen de politie in.

Als agenten ter plaatse komen, pakt een van hen zijn stroomstootwapen en probeert de hond uit te schakelen. Als dat niet lukt, pakt een agent zijn vuurwapen en schiet de hond met twee kogels dood. Volgens de politie handelde de agent uit het oogpunt van veiligheid van de agenten zelf en de omstanders. Het baasje vindt dat onterecht; volgens haar was het gevaar al geweken en had de hond nog nooit eerder iemand of iets kwaad gedaan.

Komt zo iets vaker voor?

Het gebeurt vaker dat de politie een hond doodschiet. Vaak nadat de hond een mens of een andere hond heeft aangevallen. Zo schoot een politieagent in Groningen in februari 2023 op hond Meis, een stafford, nadat die hond een andere hond aanviel en ook de eigenaar van die hond beet. In 2019 schoot de politie in Gro-

ningen een hond dood nadat die zijn eigen baasje in het gezicht had gebeten.

Ook gebeurt het vaker dat de eigenaar van een hond een klacht indient na een politieoptreden. Zo was er in 2020 een incident waarbij een politieteam een hond in Duiven taserde, waarna de eigenaresse een klacht indiende. Uiteindelijk concludeerde het Openbaar Ministerie dat er geen strafbaar feit was begaan.

Wat mag de politie wel en niet doen in zo'n situatie?

De politie mag niet meer geweld gebruiken dan nodig en dat gebruik is gebonden aan regels, die staan in een toetsingskader. Daarin wordt onder meer gekeken of de agent rechtmatig handelde, of een waarschuwing aan vooraf is gegaan en er voldoende de-escalierend is opgetreden.

Na het incident in Assen gaf de politie aan dat er een zogenoemde geweldsregistratie is opgemaakt. Uiteindelijk moet een politiechef beoordelen of het geweld voldoet aan dat toetsingskader.

In dit geval ging het om een rednose pitbull. Wat is dat voor ras?

Er zijn verschillende pitbull-achtigen, zoals een pocket bully, xxl bully en een rednose pitbull. Volgens gedragstherapeut Marion Venema uit De Wijk zijn pitbulls lieve honden. „Vooral naar mensen toe. Er zitten

ook honden tussen die goed met andere honden en katten kunnen.”

Pitbullachtige honden zijn groot en sterk, waardoor de impact bij bijvoorbeeld een bijtincident relatief groot is. „Groter dan bij een chihuahua. Bovendien wordt bij pitbulls eerder een grens bereikt in een stressvolle situatie. Zulke prikkels veroorzaken dan een reactie.”

‘Bij pitbulls wordt in een stressvolle situatie eerder een grens bereikt’

Bij dit incident verklaart pijn volgens Venema waarom de hond zo reageerde. „Dat kun je je wel voorstellen als een kat je te grazen neemt. Dan reageert een hond zo. Niet alleen een pitbull zou dat doen, ook andere hondenrassen.”

Dat de hond vervolgens niet meer losliet, is volgens haar ook begrijpelijk. „Dat doet hij niet zomaar als de kat blijft bewegen en er om hem heen veel commotie ontstaat. Met een taser wordt dat nog erger. Tegelijkertijd snap ik dat de politie iets moet doen, anders wordt de commotie alleen maar heftiger.”

Maar staat de pitbull niet op een hoogrisicolijs? Zijn zulke type

honden niet verboden in landen om ons heen?

In sommige landen hebben meerder incidenten geleid tot strenge regelgeving of zelfs een verbod op het bezit van pitbulls. In onder meer het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Frankrijk en Canada zijn sommige pitbullachtige honden verboden.

Nederland kende tussen 1993 en 2008 de zogenoemde pitbullwet (RAD, regeling agressieve dieren). Met een fok- en houdverbod moest de pitbull in Nederland langzaam uitsterven. Maar met de regeling nam het aantal bijtincidenten niet af. Fokkers omzeilden de wet door kruisingen te creëren die niet verboden waren, maar wel dezelfde kenmerken hadden als de ongewenste rassen. In 2008 werd de wet afgeschaft.

Volgens gedragstherapeut Venema is zo'n verbod niet dé oplossing om ernstige incidenten te voorkomen, maar ligt de verantwoordelijkheid voor het gedrag van een hond eerder bij de eigenaar. „Met dit soort honden moet je als eigenaar verantwoordelijk omgaan en zorgen voor goede training. Als je dat niet kan, moet je niet zo'n hond nemen.”

Ze benadrukt dat in dit geval de eigenaar niets te verwijten valt. „De hond was aangelijnd en er is nog niet eerder iets voorgevallen. Dan kun je er niet van uitgaan dat zo iets gebeurt. Dit is een tragische samenloop van omstandigheden.”

OM: ‘Geen deal of beïnvloeding in drugszaak Maggiora’

MARJAN BURING

MEPPEL Was er sprake van een deal tussen het Openbaar Ministerie (OM) en de verdachte Ivo J. in de omvangrijke drugszaak ‘Maggiora’ in Meppel?

Nee, absoluut niet, zei de advocaat-generaal (AG), de officier van justitie in hoger beroep, vrijdag tegen het hof in Leeuwarden. „En blijft de verdediging dit betogen, dan krijgt dit

kenmerken van een complottheorie”, meende de AG. Tijdens het hoger beroep kwam de rol van de officier van justitie Henk Mous, die deze zaak leidde van 2014 tot en met 2017, steeds meer op de voorgrond te staan. Volgens de verdediging waren door Mous toezeggingen gedaan aan medeverdachte J., waardoor die onder druk zou zijn gaan verklaren. J. kreeg in ruil hiervoor een lagere straf opgelegd. J. was de rechterhand van de hoofdverdachte Saied H., die

voor zijn rol acht jaar cel moest uitzitten. H. ging niet in hoger beroep. Zijn vijf medeverdachten wel. In het onderzoek Maggiora werd J. 36 keer door de politie verhoord. In het begin zweeg J. vooral. In het zesde verhoor maakte J. een ommezwaai. Hij had die ochtend van 14 oktober 2015 een gesprek gehad met Mous en een teamleider van de politie.

Tijdens dat bewuste gesprek zou Mous J., buiten de afwezigheid van zijn advocaat, hebben gewezen op

het team getuigenbescherming. Dat is een traject waar de verdachte inrolt wanneer het OM overweegt een overeenkomst te sluiten met de verdachte.

Mous zag geen redenen om van het gesprek een verslag te maken. Er waren immers opnamen gemaakt. Hiermee heeft hij de verbaliseringsplicht geschonden, zei de AG. Dit vormverzuim is echter in een later stadium hersteld door de opnamen alsnog woordelijk uit te werken. Vol-

gens de AG is het verzuim hiermee gerepareerd en heeft dit verder geen juridische consequenties.

De AG stelde eisen voor van 8 tot 24 maanden. De rol van de 52-jarige verdachte uit Emlichheim beperkte zich tot het dealen van drugs. Hij zou hiervoor een celstraf van 4 maanden opgelegd moeten krijgen en daarnaast een taakstraf van 240 uur. Maandag komen de advocaten aan het woord. Wanneer uitspraak wordt gedaan, is nog niet bekend.